

Gyülekezet

A KOLOSZVÁR–ALSÓVÁROSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LEVELE

Karácsony • 2021. december • XXVIII. Évfolyam 3. szám

Örömteli karácsonyt és Isten jóságának megtapasztalását kívánjuk az új évben!

Szeretett Testvérünk!

.....

Most karácsonyi üdvözet helyett levelet küldünk, mert mindenkit, aki gyülekezetünkhöz tartozik, a Kétágú nagy családjának a tagjaként tartunk számon. Valóban család a gyülekezet, hiszen Istent mindannyian mi Atyánknak szólítjuk.

A többi egyházi ünneptől eltérően, karácsonykor jobban igényeljük az otthon, az együttlét melegét. Valaki nemrég elsóhajtotta, hogy előre fél attól a magánytól, amibe majd belekényszerül karácsonykor.

De nem is csoda, hogy ezen az ünnepen legtöbbünknek a család, és a szeretteinkkel való együttlét jut eszünkbe.

Nem csak a mi igényünk ez, hanem elsősorban Isten gondolata, szándéka ez. Hiszen éppen az lett ennek a meghitt ünnepnek az elindítója, hogy Isten együtt akar lenni velünk, gyermekeivel. Ezért nemcsak látogatni jött minket, hanem ideköltözött közénk. Sőt, belezsugorította önmagát a mi létünk, testünk korláta közé. Mert csak úgy tudunk valakivel igazán együtt lenni és őt megérteni, ha mi is ugyanazt vele együtt éljük át.

Most még inkább szükségünk van arra, hogy együvé tartozásukat erősítsük, amikor sokan a korlátozások vagy az óvatosság, a sokféle elfoglaltság, vagy akár más okok miatt, inkább távol maradnak a gyülekezeti közös otthontól. Bátorítunk hát mindenkit, aki visszahúzódott, hogy természetes közösségvágát ne fojtsa el. Nagy templomunkba bátran eljöhét. A Kétágúban sok hely van, légtére hatalmas, öt ajtajának és három karzatának köszönhetően, könnyű megtartani benne a biztonságos távolságot is.

Ebben a levélben beszámolunk néhány fontosabb eseményről, ami a nagyobb, közös otthon, a Kétágú körül történt ebben az esztendőben.

Szeretettel,
Gyülekezetünk Szolgálattevői

Közös örömünk

„Sok írivalóm volna nektek, de nem akartam papirossal és bntával, hanem remélem, hogy elmegyek hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen.” 2János 12.

Ezt írta János apostol egyik levelében. Nem tudjuk, hogy sikerült-e meglátogatni a gyülekezetet. Néha, a kényszerítő körülmények miatt elmaradnak a személyes találkozások. Ilyenkor írunk, de már nem tintával papírra, hanem a virtuális térben osztjuk meg a gondolatainkat. Divatossá vált a töszavakban való kommunikálás. Néha csak egy-egy hangulatjelet küldünk vagy kapunk, amely szavak nélkül próbálja kifejezni érzéseinket, hangulatunkat. Ismerőseink többségével igazi kapcsolat talán soha sem alakul ki. Érdemes elgondolkozni azon, hogy miért írunk. Önmagunkat vagy jobb esetben egy ügyet reklámozunk? Tényleg szeretnénk valamit megbeszélni? Valóban érdekel, hogy amit megosztunk azt elolvassák-e egyáltalán, vagy már az is elég, ha olvasatlanul lájkolják és ezzel befejezettnek tekintik (tekintjük) az el sem kezdett beszélgetést?

János egy közösség tagjaként és nevében írta a leveleit, és azt szerette volna, hogy az olvasók örüljenek. Egy presbiteri csendesnapon fogalmazódott meg bennünk, hogy jó lenne valahogy jelezni a gyülekezetnek az összetartozás örömét, azt, hogy mindannyian a Krisztus-testnek vagyunk a tagjai. Jó lenne valamilyen módon tudatni, hogy gondolunk egymásra, imádkozunk egymásért és vágyunk a személyes találkozásra. Ekkor született meg az ötlet, hogy karácsonyra minden gyülekezeti tagnak írjunk egy néhány soros üzenetet és ezt juttassuk el mindenkihez az ünnep előtt. Az ötlet megvalósult: egyesek a köszöntő szöveget, mások a címet írták vagy bélyeget ragasztottak több száz képeslapra, a lelkipásztorok pedig aláírták. Sok írivalónk lett volna, de csak egy rövid mondat került a lapokra: „Isten áldását kérjük a család életére.” Reméltük, hogy a lényeg

ennyiből is kiderül. Minket is az a szándék vezetett, amiről János ír ebben a levélben. Örömmel hallottuk, olvastuk a visszajelzéseket, hogy a képeslap megérkezett és azt is, hogy sokaknak örömet szerzett.

Mindannyian tudjuk, hogy a János evangéliumában és leveleiben több és nagyobb örömről van szó, mint amit egyik ember a másiknak szerezhet jelenléte vagy írása által. Az apostol arról a maradandó örömről ír, amely az Istennel való találkozásból származik. Azt próbálja szavakba önteni, hogy Jézus születésével miként lett Isten Igéje emberré és hogyan jelent meg a mi világunkban. Érezzük izgatottságát, amikor le akarja írni a Jézussal való közösség leírhatatlan örömét. Nem is csoda, ha nehezen talál megfelelő szavakat, hiszen Istent soha senki nem látta, az ő kegyelmes arca Jézusban nyert körvonalakat. Benne jelent meg a félelmet kiűző szeretet, a sötétséget eloszlató világosság és a halált legyőző Élet. Ennek örül János és ezt akarja megosztani mindenkivel.

Az elmúlt időszakban a járvány miatt nem mindenki tudott eljönni a gyülekezetbe és több látogatás, személyes találkozás elmaradt. Mégis örömmel számolhatunk be arról, hogy Isten kegyelméből az idén is sokan találkoztunk az Ige körül a vasárnapi és hétköznapi istentiszteleteken, a bibliaórákon és a naponkénti áhítatokon.

Gyülekezeti lapunkkal ezeknek a találkozásoknak az örömét szeretnénk megosztani mindenkivel.

„Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. És ezeket azért írjuk nektek, hogy örömetek teljes legyen.” 1János 1, 3-4.

Székely József, lelkipásztor

Folytattuk a templom felújítását, átalakítottuk a gyülekezeti termet

„Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent elkészített, az Isten az.” Zsid 3,4

Egyházkerületünk a Bethlen Gábor Alapítványon keresztül támogatást nyújtott templomunk felújításához, melynek nagy részét a tavalyi munkálatok emésztették fel, idén pedig teljesen elköltöttük templomunk nyugati homlokzatainak és öt eredeti bejárati ajtajának restaurálására. Szintén az idén készültek el a kőlépcsők, a főbejáratnál, valamint a keleti és a nyugati hajók bejáratánál. Folyamatban levő pályázataink két újabb forrásból is támogatást ígérnek. Ezekből szeretnénk jövőre befejezni az elmaradt északi és keleti homlokzatok felújítását. Sajnos, a templombelső felújításának a költségei nagyságrenddel meghaladják a pályázati pénzből remélhető támogatás értékét.

Az 1873-ban elkészült és 1922-ben emelettel bővített parókiát, 1937-ben megtoldották lelkészi irodával és tanácsteremmel, ami elavult és már régóta kicsinek bizonyult. Sajnos, a műemlék-védelmi hivatal nem járult hozzá ahogyan ennek a helyére egy nagyobb építsünk. Ezért az idén teljesen felújítottuk a megörökölt és bővíthetetlen irodaépületet, úgyannyira, hogy csak a „csontváz” maradt belőle, vagyis héjazatot, vakolatot, nyílászárókat, padlózatot, tehát mindent elbontattunk. Az 1996-ban közösségi használatra

létesített kinti mosdót megszünt, ennek helyére szerelték fel az új, fával burkolt mosdót, amelyet a mozgáskorlátozottak is használhatnak.

Az irodaépület egyik sarkán megerősítették az alapot, a padló új infrastruktúrát kapott, szigeteléssel és beépített elektromos padlófűtés rendszerrel. A falakat is átalakították, a nyílásokhoz új áthidalók kerültek, a tanácsterem feletti betonfödém két gerendája közé eső közepső szakaszt kibontották, így bővítve a teret a padlás irányába, ahol a tető két síkjában 3-3 tetőablakot szereltek fel, majd ezt az épületrészt megfelelő

módon szigetelték és határolták le.

Ezzel nemcsak a gyülekezeti terem légtérfogata növekedett meg, de megvilágítása is sokat javult. Nagy munkának bizonyult a villany és gyengeáram cseréje is, ami nagyrészt vakolat alá került. Beszerelték az új nyílászárókat, elkészült a vakolás, az új csempepadló és a külső-belső festés is. A gyülekezeti terem ablakát nagyméretű kétszárnyas, kifelé nyíló ajtóra cserélték, ami a nemrég befejezett, üveggel fedett teraszra vezet, ahonnan mindenki számára könnyen megközelíthetőek a mosdók, mivel az udvarról a teraszra mozgássérült feljáró vezet fel.

Új rendeltetése lett a gyülekezeti teremből nyíló két helyiségnek is. A kisebb jobboldaliban apró konyhapult és egy teljes falat betöltő beépített szekrény létesült, a baloldalon pedig lelkeszi iroda, szintén új bútorzattal. A kápolnaként is használható gyülekezeti terem négyszárnyú ajtón át össze-

nyitható az irodával, ahol az új bútorok mellett tágas tér marad összecuszkható székek részére, így akár a járványügyi normák betartása mellett is, jóval többen vehetnek részt egy-egy itt szervezett rendezvényen.

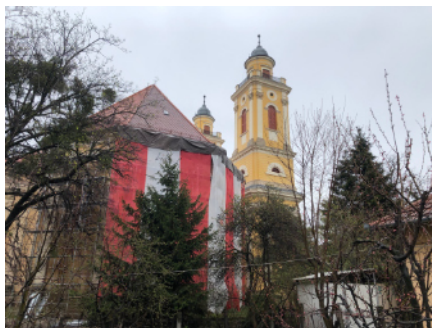
Közös munka, közmunka, szolgálat

„Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, azt mondja az Úr.” Agg 1,8

Gyülekezetünkben, 2021-ben számtalan alkalommal került sor közmunkára, aminek az elvégzett munka mellett közösségépítő szerepe is volt. Minden *meghirdetett* közmunkán szép számban vettek részt közösen lelkészek, gondnokok, presbiterek, egyháztagok egyaránt és több órán át, együtt dolgoztak, megpihentek, beszélgettek, falatoztak, sok esetben úgy búcsúztak el, hogy következő alkalommal ismét találkozni fognak.

Kora tavasszal, a tavalyi tetőmunkálatokból megmaradt használt cserepet kellett rendezni több alkalommal is, azután a parókia- és a templomkert takarítása és karbantartása folytatódott gyakori közmunkával az őszi levélgyűjtésig. Közmunkával bontottuk le az iroda melletti régi mosdót, ástunk alapot az új terasznak és nem utolsósorban kitakarítottuk a felújított iroda-épületet.

Legkitartóbb és legjelentősebb közös munka június-júliusban folyt az alábbiak szerint (azoknak a testvéreknek a figyelmébe ajánlom,

akik nem jutottak még el erre a helyszínre).

Exodus nevű szentlászlói táborunk két és félszer nagyobb, mint a templomunkat körülvevő kert. A kelet-nyugat irányban elterülő aránylag sík területet, északon út, délen patak határolja, nagyrészt füves, de bokros és árnyat adó erdős részek is tarkítják. 2000-től gyülekezetünk rendszeresen használja, nyaranta több ifjúsági sátoztábor és

egynapos alkalmak megrendezésére.

2001-ben közmunkával zsindelyfedeles nyitott kápolna épült a telek bejárta közelében, a táborozáshoz szükséges konyhát és mosdót viszont ideiglenes sátrakban oldották meg, bár a kútúrás sokat segített a helyzeten. 2018-ban szintén közmunkával sikerült kerítést építeni a telekhatárra. Az idén két új építmény létesült: egy 12 szögű, majdnem kerek, cseréppel fedett, körbefutó padokkal ellátott filagória, valamint egy vizesblokk. Előbbi 35-40 személy befogadására alkalmas árnyékos, esővédett helyet biztosít közösségi alkalmakhoz, utóbbi női és férfi illemhelyet, egy zuhanyzót, valamint tározót foglal magába, mindehhez folyóvíz és szennyvízelvezetés is járul.

A munkálatok 75%-át közmunkával sikerült elvégezni, kezdve az alapozástól, a szennyvízülepítő beásásán át, a falazásig, saját készítésű fémajtók és szaniterek felszereléséig és nem utolsósorban a cserepezésig, bádogos munkáig, ami a filagória esetében nem kis kihívást jelentett. Elsősorban Istené a dicsőség, hogy a sok munkáskéz és a háttérben imádkozók mellett, kirendelte a szükséges anyagiakat is.

Gyülekezetünk fiataljai is sokat dolgoztak a járólapok elhelyezésén és a tereprendezen. Köszönet és hála illeti lelkipásztorainkat, gondnokainkat, presbitereinket és egyháztagjainkat, akik szívvel lélekkel részt vállaltak ebben a nagy munkában.

Ide kívánczik az is, hogy gyülekezetünkben nem csak *meghirdetett* közmunka létezik, sokan szolgálnak észrevétlenül, szintén kezük munkájával, vagy énekléssel, imádsággal, mosollyal, jó szóval, szívesen a közösségért, mindezt nekik is kijár a köszönet és biztatás.

Dezső Éva, egy közmunkás presbiter

Gyülekezeti énekmaraton 2.

25 éves a Magyar Református Énekeskönyv

Vasárnap amint bementem a templomba, hogy a gyermekeket kihozzam vallásórára, megtelt a lelkem hálával gyülekezetünkért. Olyan jó volt hallani amint betölti a templomot a szívből jövő ének! Igen ez a miénk, reformátusoké: az anyanyelvű igehirdetés és a gyülekezeti éneklés. Hiszen, amikor énekelünk imádkozunk, tanítunk is, és bizonyoságot teszünk hitünkről. Amelyik gyülekezet énekel, az él, ott közösség van. Mindezeket hisszük és ezt az élő közösséget bátorítjuk egyházunkban. Ezért ünnepeltük meg másodszor is az idén huszonöt éves Magyar Református Énekeskönyvet, a mi lelki épülésünk második fontos eszközét a Biblia után.

Október 30-án szombaton, valamint vasárnap is, tizenegy helyszínen huszonhét

Kurta Domokos fotója

gyülekezet csatlakozott a nagy közös énekléshez, amely reggel 8-tól este 7 óráig tartott. A fő helyszín Kolozsváron a Kétágú templomban volt, ahol egész nap együttesek, kórusok, egyházzeneészek, énekesek vezették az éneket.

Az Agnus rádió Facebook oldalán folyó élő közvetítésébe a következő gyülekezetek kapcsolódtak be: Zilah-Liget, Brassó III. Reménység Háza, Budapest Klapka-tér, Marosvásárhely-Vártemplom, Déva, Kézdivásárhely, Magyaró és Vámosgálfalva. Kibédén és Magyarkirályfalván október 31-én, a vasárnapi istentisztelet keretében folytatták az énekeskönyvünk huszonötödik évfordulójára szervezett énekmaratont. Az összes éneket újra lehet hallgatni a <http://ketagueyhazzene.blogspot.com> oldalon, ahova folyamatosan töltjük fel a beszámolókat és a hanganyagokat.

Az egyéves előkészület során jó volt megtapasztalni, hogy nem csak egyházzeneészeink és kántoraink tanítják és bátorítják a gyülekezeti éneklést, hanem több lelkipásztor is aktívan bekapcsolódik a kórus szervezésébe, vezetésébe és szívesen használja az immár 25 éves énekeskönyvünket a gyülekezeti alkalmakon. Sokszor nehéz a megszokottat elhagyni és újat tanulni, de tudjuk, tapasztaljuk, hogy ha jó szakirányítással, nyitott szívvel énekeljük újabb énekeinket, akkor gazdagabbak leszünk.

Azért is hálásak vagyunk, hogy gyülekezetünk vegyeskara évről-évre rendíthetetlen lelkesedéssel és szorgalommal tanulja az új és őrzi a már régebben elsajátított énekeket. Örvendünk ifjainknak is, akik ebben a közös éneklésben is szívesen részt vesznek.

Bátorítunk mindenkit, aki énekelni szeret, hogy kapcsolódjon be, jöjjön közénk, hogy megtapasztalhassa a kétszeres imádkozás örömét!

Adjon a Mindenható Isten jó kedvet és énekes lelkületet az ünnepek alatt és a következő évben is!

Adorjáni Júlia Katalin, karvezető

TUDNIVALÓK

EGYHÁZFENNTARTÓ JÁRULÉK

Az egyházfenntartó járulék személyenként éves jövedelmünk 1%-a, de nem kevesebb mint 100 lej. Emellett kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy járuljanak hozzá évenként legalább 20 lejjel a folyamatos templomjavításhoz is.

Az egyházfenntartó járulékot, vagy céladományainkat gyülekezetünk bankszámlájára is utalhatjuk, feltüntetve az átutalás célját:

Parohia Reformata Nr. 2. Cluj-Napoca. Adószám: 5150165. Bank: BRD - GSG Cluj, Számlaszám: RO88 BRDE 1305 V078 7464 1300 RON

Aki véglegesen elköltözik gyülekezetünk területéről, köteles ezt még abban az esztendőben a lelkeszi hivatalban bejelenteni.

DÍJAK

A keresztelő díjtalan. Elvárás: a család egyházfenntartó járuléka legyen napirenden. Úrvacsoraosztás alkalmával nem keresztelünk.

A keresztelés mindig az istentiszteletek keretében történik.

Esketés egyháztagjainknak 50 lej. Más református gyülekezetből jövőeknek 450 lej. Bűnbánati héten és úrvacsoraosztás napján házasságot kötni nem lehet. A házasságkötés helye a gyülekezet temploma.

A temetés díjtalan. Elvárás: legyen rendezve az egyházfenntartó járulék. Aki nem volt egyháztag, annak 1000 lejjel kell hozzájárulnia a gyülekezet fenntartásához.

Bővebb tájékoztatás a **ketagu.ro** honlapon található.

IRODASZOLGÁLAT

Hétfő-Péntek 9-12 és 16-18. Telefon: 0264 592017

G y ü l e k e z e t

A Kolozsvár-Alsóvárosi Református Egyházközség Gyülekezeti Levele
400124 Kolozsvár, Magyar utca 39 sz. www.ketagu.ro

Tel: 0264-592017 E-mail: ketagu@gmail.com

Adorjáni László lp. T: 0745-626622 Dr. Székely József lp. T: 0722-650350

ISTENTISZTELETEINKRE SZERETETTEL VÁRJUK!

A K é t á g ú t e m p l o m b a n

V A S Á R N A P

Istentisztelet 10 és 18 órakor
Vallásóra 10-kor

Online közvetítés:

<https://www.facebook.com/ketagu>

Gyülekezeti honlap:

<https://ketagu.ro/category/hangtar/>

H É T K Ö Z N A P

Minden reggel 8,30 áhítat a gyülekezeti teremben

Kedd 16 Asszony-leánykör

Kedd 20 Nagyifi

Szerda 18 Istentisztelet, kóruspróba

Csütörtök 18 Bibliaóra felnőtteknek

Szombat 17 Kátéóra

18 Istentisztelet

18,30 Kisifi

K A R Á C S O N Y , H Ú S V É T

I. napján 9, 11, 18

P ü n k ö s d

I. napján 10, 18

K A R Á C S O N Y , H Ú S V É T , P Ü N K Ö S D

II. napján 10, 18

III. napján 10, 18 órakor

A Napkelet utcai imaházban az istentisztelet
minden vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődik.